

372.21

Szerző:

Turi Andras

Cím:

Ég a gyertya, ég...

SZÁZHÚSZ ZUGLÓI GYERMEK NAPFÉNYES OTTHONA

Esti körkép,
1961. június 14.

Idő

"1961"

Személy

Helyezés

Már messziről hallani a csilingelő gyermekhangokat az Emma utcai vadonatúj épületből: a főváros legszebb óvodájából. Csivitelés tölti meg a termetet, a szobákat, amint körüljárunk a kedves mosolyú, helyettes vezetővel: Kálmán Máriával.

Százhusz zuglói gyerek otthona ez az óvoda, jobbára az új lakótelep gyerekei. Négy csoportban játszanak, tanulnak itt a kicsik, a kisebbek és a legkisebbek. Most éppen ebédhez készülődnek. Ötösével ülnek a parányi asztalok körül, a miniatűr székeken, kezükben fénylő kanálkák, arcukon édes várakozás.

— Erzsike, kész vagy a mosakodással? Józsika, az arcotad is szappanozd be! — hallatszik az apró, csempés mosdóból az óvónéni szava.

A falipolkok telve játékkal, beépített szekrényekben rendben sorakoznak az összecukható ágyacskák — ebéd után szépen előkerülnek majd, aludniuk kell a legkisebbeknek.

Áprilisban adták át ünnepélyesen ezt a ragyogó intézetet, s a látogató nem győző ámulni a egyszerű felszerelésen. Mosható műanyag falak, patikakonyha, orvosi rendelő és betegszoba, varrószoza, felnőtt-és gyermekfürdő. Az ebédet, uzsonnát étellift szállítja az emletrre. Mindez a fővárosi tanács érdeme. De részt vettek a felszerelésben a kerület üzemei is. A vasasok lemezzel bélelték ki a szekrényeket, a szállítók vállalták a berendezés fuvarozását, virágot szereztek a színes állványokba, babaruha-anyagot teremtettek, különleges borítóval látták el az intézet összes könyveit. S ami még hiányzik: a park is hamarosan elkészül. Fürdőmedencével, napozóval, virágágyakkal. Tíz pedagógus és négy dadus óvja, ápolja az ember-virágokat. Reggel fél 6-tól este 6-ig az ő szárnyaik alatt élnek, virulnak, sírnak és kacagnak százhuszan. Százhusz kis életbimbó, százhusz reményése a jövőnek.

Ég a gyertya, ég,
el ne aludjék!
Aki lángot látni akar,
mind leguggoljék!

Lánc, lánc, eszterlánc... az óvoda udvarán. Ebédhez indul a kis sereg.

(Bozsán felv.)

Az ügyeskedő lábacsok viadán topognak, és süt a nap, ragyogva tör be a kitárt ablakokon.

Lent, a tiszta kis irodában a látogatási naplót forgatjuk. Néhány hét alatt külföldi vendégek egész sora látogatott ide: moszkvaiak, berliniek, párizsiak. Még dél-afrikai vendég is akadt. Am a gyerekek között is találni „különlegességet”: egy kamcsatkai és egy damaszki születésű kisfiút. Itt tölti napjait a leningrádi Szása Koptjakov, aki néhány hónap alatt oly tökéletesen megtanult magyarul, hogy itt élő orosz szüleinek már ő a tolmácsa.

— Milyen dalt tudsz, Szása? Énekelj valami szép magyar nótát!

A bájos, szóke fiúcska csen-

gettyűhangon rágyújt az énekre, hibátlanul fújja.

A látogatási naplóban német írás, berlini professzor bejegyzése: „Boldog budapesti gyerekek!” Ennyi. Mégis sokat mond.

— Cickom, cickom, vagy-on-é szép lányod?

A népi játék kórusát sokáig hallani. Még akkor is, amikor már régen elmaradt mögöttünk a szókutatás, fénylő épület.

Turi András